

РЕШЕНИЕ

№ 30756

гр. София, 03.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав, в
публично заседание на 02.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **4344** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 205, ал. 5 от Закона за предучилищното и училищното образование /ЗПУО/.

Образувано е по подадена жалба от М. С. С., с ЕГН [ЕГН], лично и със съгласието на баща си С. Т. С., и двамата от [населено място], чрез пълномощника си адв. Б., против Заповед № 793/26.03.2026 г., поправена със Заповед № 841/14.04.2026 г., издадена от директора на 09. Френска езикова гимназия „А. Дьо Л.“, с която на М. С. е наложена санкция „забележка“, на основание чл. 259, ал. 1, вр. чл. 199, ал. 1, т. 1, вр. чл. 205, ал. 1, вр. чл. 203, ал. 1, т. 1 от ЗПУО. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена в противоречие с материалния закон, в нарушение на административнопроизводствените правила и при несъответствие с целта на закона. Твърди, че в заповедта нарушението не е индивидуализирано, и не се съдържа конкретизиране на фактическите основание за издаване на акта. Също така не е направена преценка относно интелектуалното, емоционалното, социално, духовно-нравствено и физическо развитие на жалбоподателя, които да са съобразени при определяне на вида на санкцията. При провеждане на производството по налагане на санкцията не са спазени разпоредбите на чл. 65, ал.4 от Наредбата за приобщаващо образование, като не са изяснени факти и обстоятелства във връзка с твърдените нарушения. Счита за недоказани част от нарушенията на учебната дисциплина. Твърди нарушения на разписаната в чл. 203 ЗПУО процедура по налагане на санкция по чл. 199, ал. 1. Санкциите се налагат като крайна мярка и налагането им не е самоцел. Целта е да се направи

опит да бъде превъзпитан ученикът, като осъзнае грешките си. Едва след това, и ако предприетите преди това действия не окажат влияние върху поведението на ученика, да се пристъпи към налагане на санкция. Счита, че в случая не са изчерпани всички възможности за преодоляване на евентуалното проблемно поведение на ученика. Също така посочва, че адресата на заповедта не е индивидуализиран правилно, тъй като е посочено, че забележка се налага на ученик от IX д клас с [ЕГН], а жалбоподателят е ученик в X клас и е неговото ЕГН е [ЕГН]. Моли за отмяна на заповедта. Претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. Б., упълномощена от него и със съгласието на баща си С. С., която моли да се уважи жалбата и да се отмени оспорената заповед. Счита, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че не са изяснени фактите и обстоятелствата, при които се налага санкцията. Моли да бъдат присъдени разноски по представен списък.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за основателност на жалбата и незаконосъобразност на заповедта, с която е наложена санкцията.

Ответникът – директорът на 09. Френска езикова гимназия „А. Дьо Л.“, чрез пълномощника си адв. Т., в писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Посочва, че в заповедта са изложени фактическите основания за издаването ѝ, а именно наличие на четири дисциплинарни нарушения, установени чрез електронния дневник и доклада на класния ръководител. Спазена е процедурата по налагане на санкцията, като е уведомен родител, изслушан е ученика. От доказателствата по преписката се установява, че са провеждани разговори с ученика, ангажиран е педагогически съветник и са предприети мерки за въздействие преди налагане на санкцията. Липсата от положителен резултат от тези мерки е наложило налагане на най-леката санкция. Счита за безспорно, че ученикът е нарушил задълженията си по чл. 172 от ЗПУО, като не е спазил правилата за поведение, възпрепятствал е учебния процес и е допускал повтаряеми нарушения. Относно твърдението за допусната фактическа грешка посочва, че същата е поправена с издадена заповед за поправка на очевидна фактическа грешка. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира разноски.

В съдебно заседание, представляван от адв. Т., моли да се отхвърли жалбата и да се потвърди заповедта, с която е наложена санкция на жалбоподателя. Посочва, че от изслушаните свидетели стана ясно, че жалбоподателят е допуснал нарушения на правилника на гимназията. Моли да не бъдат кредитирани обясненията на жалбоподателя, тъй като те представлявали негова защитна теза. Претендира разноски съгласно представен списък.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за неоснователност на жалбата и законосъобразност на заповедта, с която е наложена санкцията.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

М. С. С. е ученик в 10 „д“ клас за учебната 2025-2026 г. в 09. Френска езикова гимназия „А. Дьо Л.“.

Видно от приложени по делото извадки от електронен дневник на М. С., от които е видно, че на ученика са налагани следните бележки от началото на учебната 2025/2026 г.: на 25.09.2025 г. от В. М. е посочено, че ученикът рита волейболна топка и използва мобилен телефон в час, на 09.10.2025 г. от В. М. е записано, че ученикът седи върху тенис масата, на 09.03.2026 г. И. Д. е посочил, че ученикът пречи на дисциплината и не следи работата в часа и на 10.03.2026 г. И. М. е

отразил, че ученикът употребява енергийна напитка в училище.

Видно е още, че на 27.10.2025 г. и на 13.03.2026 г. са въведени консултации на жалбоподателя с М. Г. по повод проблемно поведение, а на 01.10.2025 г. и на 16.10.2025 г. е въведена превенция на проблемно поведение с Б. Р..

С доклад за налагане на санкция „Забележка“, с вх. № 894/16.03.2026 г., изготвен от Б. Р. - класен ръководител на 10 „д“ клас, последната е предложила на ръководството на учебното заведение, на ученикът М. С. С. да бъде наложена санкция „забележка“ по чл. 199, ал. 1, т. 1 от ЗПУО и чл. 76, ал. 3, т. 1 от Правилника, за неизпълнение на разпоредбите на ЗПУО и в Правилника за устройството и дейността на 09. Френска езикова гимназия „А. Дьо Л.“ /Правилника/, затова, че към 10.03.2026 г. има допуснати четири бележки за нарушения на училищните правила и задължения. Посочено е, че са предприети мерки за въздействие и превенция като са проведени разговори с класния ръководител и педагогическия съветник.

С уведомително писмо изх. № 437/16.03.2026 г., директорът на учебното заведение е уведомил бащата С. С., че синът му е допуснал нарушения на дисциплината, изразяващи се в 4 бележки за нарушения на училищните правила и задължения, за които ще бъде стартирана процедура по налагане на санкция по реда на чл. 199, ал. 1, т. 1 от ЗПУО и чл. 76, ал. 3, т. 1 от Правилника.

С писмото родителят е уведомен за насрочена среща на 18.03.2026 г., от 13:30 ч.

Родителят е получил писмото на 18.10.2023 г.

В Протокол № 47/18.03.2026 г., с вх. № 935/18.03.2026 г. е обективизирана срещата, организирана от директора на 09. Френска езикова гимназия „А. Дьо Л.“ - Д. Ф., с участието на зам-директора - ЗДУД, класният ръководител, психолог/педагогически съветник, родителя и ученика, по повод изясняване на фактите и обстоятелствата, свързани с нарушение на чл. 76, ал. 3, ал. 1 от Правилника и чл. 199, ал. 1, т. 1 от ЗПУО. В протокола е записано, че хода на срещата М. С. е дал обяснение, че бележките са отговор на невнимание от негова страна и недоразбиране на съответните учители, както и че поема отговорност и ще поправи грешките си.

В протокола е посочено още, че бащата - С. С. е изразил мнение, че синът му е изслушан, но мнението на г-жа Ф. е, че процедурата завършва със санкция, а той до този момент не е викан и известяван. Отражено е и мнението на психолога М. Г., че в хода на срещата М. е обяснил в присъствието на баща си причините са изслушването. Според нея бащата не приемал, че отразените бележки са правомерни, като споделил, че е водил собствено разследване, каквото трябвало да проведат и те.

На 18.03.2026 г. е изготвено мотивирано предложение, с вх. № 936/18.03.2026 г. до директора на 09. Френска езикова гимназия „А. Дьо Л.“, с което на основание чл. 203, ал. 1 от ЗПУО, Б. Р. — класен ръководител на 10 „д“ клас, е предложила на ученика М. С. С. да бъде наложена санкция „забележка“ на основание чл. 199, ал. 1, т. 1 от ЗПУО и чл. 76, ал. 3, т. 3 от Правилника, поради допуснати 4 бележки за нарушения на училищните правила и задължения - нарушение на чл. 172, ал. 1, т. 1, т. 9, т. 10, т. 11, т. 12 от ЗПУО и чл. 68, т. 2, т. 15, т. 19 от Правилника. В предложението е посочено, че са извършени дейности, съгласно чл. 45 от Наредба за приобщаващото образование, за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение, а именно обсъждане между ученика и класния ръководител, консултиране с педагогически съветник. Посочено е още, че е проведено изслушване на ученика на 18.03.2026 г., в 13.30 часа.

На основание чл. 259, ал. 1, вр. с чл. 199, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 205, ал. 1, вр. с чл. 203, ал. 1, пр. 1 от ЗПУО, чл. 58 и сл. от Наредбата за приобщаващото образование, чл. 76, ал. 3, т. 1 и чл. 79, ал. 1, т. 2 от Правилника, директорът на 9. ФЕГ "А. дьо Л." е издал Заповед № 793/26.03.2026 г., с която на ученика М. С. С., ученик в 10 “д” клас, е наложена санкция „забележка, със срок до края на

учебната 2025/2026 г.

В мотивната част на заповедта е посочено, че действията извършени от М. С. - ученик в 10 "д" клас, следва да бъдат квалифицирани като нарушение на задълженията по чл. 172, ал. 1, т. 1, т. 9, т. 10, т. 11 и т. 12 от ЗПУО, а именно ученикът: да присъстват и да участват в учебните часове и занимания (т. 1); да спазва правилата за поведение в паралелката и в училището (т. 9); да спазва правилника за дейността на институцията (т. 10); да не възпрепятстват със своето поведение и постъпки нормалното протичане на учебните часове (т. 11); и да не използват мобилните си телефони по време на учебните часове (т. 12), които съответстват и на чл. 68, т. 2, т. 15 и т. 19 от Правилника. Посочено е още, че от съвкупната преценка на събраните по административната преписка доказателства се установява по безспорен и категоричен начин, че поведението на ученика М. С. С. е в противоречие с вменените му законови задължения, произтичащи от ЗПУО, както и от вътрешните правила на учебното заведение.

Прието е, че към релевантния момент на ученика са наложени четири забележки за нарушения на училищните правила и задължения, като същите не представляват изолирани или инцидентни прояви, а очертават повтаряем модел на поведение. Отражено е, че натрупването на множество дисциплинарни нарушения в кратък период от време сочи на трайно пренебрежение към установения ред и нормативно определените задължения на ученика. Това поведение разкрива липса на необходимата самодисциплина и отговорност, както и формира у ученика неправилно усещане за безнаказаност, което е несъвместимо с целите на образователния процес и принципите на училищната среда. С действията си ученикът накърнява авторитета на учебното заведение и подкопава установените правила на училищната общност, както и създава реални пречки за нормалното протичане на учебния процес, като влияе негативно, както върху собственото си обучение, така и върху учебната среда на останалите ученици. Прието е, че са налице всички законови предпоставки за ангажиране на дисциплинарната отговорност на ученика чрез налагане на съответната санкция, като същата се явява необходима, адекватна и съразмерна мярка с оглед постигане целите на закона — превенция, корекция на поведението и възпитателно въздействие.

Посочено е също така, че на основание чл. 68, ал. 2 от НПО са предприети дейности за мотивация на ученика и преодоляване на проблемното му поведение, изразяващи се в проведени разговори с класния ръководител и консултиране с педагогически съветник, но същите не са довели до необходимия резултат.

Оспорената заповед е връчена чрез платформата „Школо“ на С. С. – баща на жалбоподателя, на 26.03.2026 г.

Жалбата е подадена на 09.04.2026 г. чрез административния орган до съда.

Със заповед № 841/14.04.2026 г. на директора на 9. ФЕГ "А. дьо Л.", е поправена допуснатата в заповед Заповед № 793/26.03.2026 г. явна фактическа грешка, изразяваща се в неправилно изписване на ЕГН на ученика и класа, в който се обучава.

От извадка от електронния дневник се установяват и отбелязвания за без домашна работа по информационни технологии, неуважение, обща забележка, лоша дисциплина по БЕЛ и липса на внимание по Химия и опазване на околната среда и Френски език. Освен това, от представени извадки от електронен дневник, се установява, че жалбоподателят има множество отразени похвали по Философия, Френски език, БЕЛ, както и кореспонденция на ученика и училищният психолог по повод среща по Плана.

По делото се представи План за въздействие върху вътрешната мотивация и преодоляване на проблемното поведение за ученика М. С., с вх. № 991/30.03.2026 г. на училището. Не са налице данни за връчване на този план на ученика или на негов родител, като процесуалният

представител на ответника изрично заяви, че същия не е връчван на родител, поради пропуск. По делото се събраха гласни доказателства, като бяха разпитани като свидетели С. Т. С. - баща на жалбоподателя и Б. А. Р. - класен ръководител на жалбоподателя.

Свидетелят С. споделя, че изслушването на сина му е било на 18.03.2026 г. На 16-и получил обаждане от класния ръководител, който казал, че започва процедура по налагане на санкция. Уведоми го, че има натрупани забележки и часа за срещата ще уточни със заместник директора, защото тя ще води процедурата. Отишъл на 18.03.2026 г., поговорил с класната в коридора, и синът му бил с нея. След няколко минути дошла жена, посочила го и попитала: „Това ли е?“. Класната казала „Да“. Не се представила. Влезли в кабинета, където имало още една жена. Докато влизали попитал детето кои са жените и той казал, че това са психолога и зам. директорката. Заместник-директорът се загледала в един монитор и попитал М. защо са там. Той казал „защото имам забележки“. Тя го попитала за първата забележка, когато е ползвал телефон по време на час. М. обяснил, че в час по физическо негов съученик, когато му е дошъл реда да го изпитват на скок от място, му е подал телефона си, за да не изпадне от джоба. Госпожата по физическо казала, че ще му пише забележка. За втората забележка обясни, че е седял на тенис масата. Попитал заместник-директора какъв отговор очаква от сина му. Заместник-директорката казала, че много обичала да ѝ дават съвети и как всички твърдят, че нямат вина. Тогава той казал, че е прочел правилника на гимназията и моли да се води протокол. Тя казала, че води протокол. Обърнала се, взела едни лист и му го показала. На срещата не бил учителят по физическо.

От разпита се установява още, че знае от сина си, че е имал две срещи с психолога на училището. Първата среща е била за телефона и забележката и тя е била след налагането на първите две забележки, може би през есента. Не му е връчвано нищо и не е известяван за провеждането на тези срещи. За втората среща детето получило съобщение по вайбър, че трябва да отиде при психолога. Срещата се отложила за следващата седмица. Прочел в Школо какво се е случило. След първата срещата с психолога, която била доста преди 18.03.2026 г., имало промяна в поведението на сина му. Казали са му да внимава с госпожата по физическо. Следващата среща с психолога била непосредствено преди срещата със зам.-директора. С официалните забележки се запознал, когато отишъл на среща на 18.03.2026 г. Обяснили му, че за тях не се получава известие в Школо. Известие се получавало единствено за отзивите. Класната казала, че са там защото има процедура. Не са му казали на срещата каква санкция ще му наложат. Казали са, че най-вероятно ще е „забележка“. Синът му казал, че може да не е забележка, защото класната му казала, че може да бъде преместен в друго училище. Успехът му бил много добър. Имал похвали също, не само забележки.

От разпита се установява също така, че е разбрал, че има официални забележки на 18.03.2026 г., когато синът му разказал какво се е случило. Попитал зам.-директора какъв отговор е очаквала и защо не е попитала ученика, който му е дал телефона какво се е случило. Отговорила му, че не е длъжна да пита никой. Протоколът подписал. След наложената санкция имал 11 похвали и 1 забележка за игра с волейболна топка в час по физическо. Официална забележка нямало. План за подкрепа не е получавал.

Свидетелят Б. Р. споделя, че работи в 9 ФЕГ от 2022 г. на длъжност „учител“. Класен ръководител е на жалбоподателя от 3 години. Впечатленията ѝ за ученика са положителни, но тази година допуснал нарушения в началото на учебната година. Нарушенията били, че в час по физическо е използвал мобилен телефон и е седял на тенис масата. След тези нарушения провела разговор с него и му направила, че ще бъде отправена официална забележка. В Школо имало отзиви на учители. Имало и графа „бележки“, където се вписват тези нарушения на правилника на гимназията. Наричали се бележки. Забележка е самата санкция. Били вписани две бележки за

поведението на М. в началото на учебната година. През март месец допуснал още две бележки за поведението си в час по БЕЛ и в час по биология, че е консумирал енергийна напитка. Нарушенията са заложили в правилника на гимназията. Ако имало системно отбелязани няколко отзива можело да се внесе бележка.

От разпита се установява също така, че среща с родителя е проведена след като са допуснати четирите бележки през март месец. При пристигането на родителя в училището поведението му било доста агресивно към тях. Твърдял, че синът му не консумирал никога енергийни напитки, което се опровергало после. Бащата твърдял, че са нарочили сина му. Срещата била преди издаване на заповедта. Преди срещата е изложила доклад за санкция, след което е изпратено уведомително писмо до родителя за срещата. След срещата е издадена заповедта. На срещата присъствали заместник-директора и психолог. Провеждани са срещи с психолог в периода след и преди написването на докладната записка. Първата среща е била още след втората бележка. След вписването на четирите бележки също е имало среща. Предвидени са в плана срещи с психолога, които са реализирани. Една част от тези мерки били общи като консултации с целия клас.

Установява се още, че е провела среща с М., на която си поговорили. Счита, че е преодолял проблемното поведение. Той казал, че санкцията му е помогнала да внимава с постъпките си. След наложената санкция нямал други бележки. Срещите с психолога са били проведени, но смята, че срещите не са били достатъчни за него, след като е допуснал още две бележки. Планът за въздействие бил издаден две седмици след заповедта, в края на м. март. Посочва, че нейният пропуск е, че не го е изпратила на родител. Не е казвала на М., че може да бъде преместен в друго училище. Учителят по български език я попитал дали ако му пише бележка ще бъде преместен. Единствената възможна санкция е „забележка“.

От разпита се установява също така, че не се е свързала с родителя за бележките, тъй като той е длъжен да е наясно с това, което се случва с ученика. М. разказал как се е стигнало до бележките. Най-важното, на което наблегнала е, че той трябвало да премисля действията си, за да избегне такива ситуации. Г-жа А. не познавала М.. Бележката по физическо била написана след часа. Била му дадена възможност да обясни ситуацията. Казал, че негов съученик му е дал да държи телефона. Обсъдили са, че е важно да казва „не“ на съученика си, тъй като е забранено да се използва телефон в час. Не знае на кого е бил телефона. М. признал, че е допуснал тези нарушения. В нейно присъствие М. не е правил други действия за нарушаване на дисциплината. Имало период, в който не бил допускател бележки. Мисли, че в два последователни дни са разпечатвани бележките от Школо. Данните, които е въвела са, че с ученика е проведен разговор във връзка с допуснатите бележки и следва да внимава с поведението. М. получавал похвали, никой не го е нарочил. Няколко ученици, които нарушават правилника и не получават наказания. В Школо имало графа бележки, за които се получават известия за родителите.

Жалбоподателят, лично в съдебно заседание, изслушан по реда на чл.... посочва, че учебната година е започнала спокойно, сега завършва 10 клас, а първата забележка е за ползване на телефон в училище, в час по физическо. След това получил и следваща отново по физическо, че се е допрял на тенис масата. Запознат е с правилника за реда в училище. За първата забележка обяснил, че телефонът не е негов, а е на съученик. За втората забележка посочва, че се е подпрял на масата, а не е седял върху нея. Коментирали са го пред учителя по физическо, той се опитал да го защити, но госпожата въвела бележка. Сочил, че са ги запознали с правилата, когато започвали училище, но от правилника разбрал, че не може учител, който не му преподава да им пише забележка. Г-жа А. му написала забележка. Посочва, че тя е учител по физическо, който не му преподава. Тя помолила неговата учителка да му въведе забележката. Неговият учител не е запознат със случая. След забележките провел разговор с класната и от нея му беше изпратено

съобщение по вайбър, че трябва да отиде при психолога. Тя казала, че ще се обади на баща му за това, че трябва да ходи. По време на учебните занятия отишъл. Срещата била една. До март месец не е имал нови забележки. Било му казано от класната да внимава, и че при трета забележка може да бъде преместен в друг клас. Тя казала, че ако няма място в друг клас, ще го преместят в друго училище. Повярвал на това и му въздействало как за две забележки по физическо ще го преместят. Третата забележка била доста нелепа, за това, че подал молив на една съученичка. Това обяснил на класния ръководител, но нито една от неговите забележки не била редактирана. Сочил, че от неговия клас няма други наказани по този начин. Не знаел, че бележките се виждат само през браузер в Школо, той ползвал мобилното приложение. По правилник внасянето на енергийни напитки е забранено. След час по физическо съученици го помолили да им качи чантата. Едно от момчетата му взело енергийна напитка и му я оставило на чина. Посочва, че обяснил на заместник-директорката какво се е случило, а тя му се смяла и го питала пак ли не е виновен.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № 841/14.04.2026 г., издадена от директора на 09. Френска езикова гимназия „А. Дьо Л.“, поправена със заповед № 841/14.04.2026 г., с която на М. С. е наложена санкция „забележка“, на основание чл. 259, ал. 1, вр. чл. 199, ал. 1, т. 1, вр. чл. 205, ал. 1, вр. чл. 203, ал. 1, т. 1 от ЗПУО.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, видно от приложните по делото доказателства, подадена е от страна в административното производство, адресат на акта, като правата са упражнени със съгласието на законния представител на жалбоподателя. Предвид на това, жалбата, като подадена от легитимирано лице, в предвидения за това срок е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед е издадена от директора на 09. Френска езикова гимназия „А. Дьо Л.“, на основание чл. 203, ал. 1, предл. 1 от ЗПУО, вр. чл. 259, ал. 1 от ЗПУО. В чл. 203, ал. 1 от ЗПУО е предвидено, че санкцията "забележка" се налага със заповед на директора по мотивирано писмено предложение на класния ръководител. А в чл. 259, ал. 1 от ЗПУО е предвидено, че в изпълнение на своите правомощия директорът на учебното заведение издава заповеди. Поради изложеното, именно директорът е този, който има правомощията да наложи санкцията „забележка“, след писмено предложение на класния ръководител. Поради това и заповедта е

издадена от компетентен орган.

Спазена е установената писмена форма за издаване на акта. Формално е спазено и изискването на съдържание на заповедта. Посочен е издателят на заповедта, адресатът и какво е решението на директора, както и срокът за който се налага санкцията.

Съдът обаче намира, че в заповедта не се съдържат мотиви, от които може да се направи еднозначен извод какво е конкретното поведение на ученика, което е мотивирало директора, а преди това и класния ръководител да наложат на С. именно санкция „забележка“. От една страна липсва точно, ясно и конкретно изложение на конкретните действия на ученика, възприети от директора като нарушения, както и тези действия на кои точно разпоредби на ЗПУО или ПД на 09. Френска езикова гимназия „А. Дьо Л.“ отговарят.

В заповедта, липсва конкретно описание на поведението на С., за което му е наложена санкция и по-конкретно липсва описание на обстоятелствата довели до посоченото в заповедта накърняване авторитета на учебното заведение и подкопаване установените правила на училищната общност, както и създаване на реални пречки за нормалното протичане на учебния процес, като влияе негативно както върху собственото си обучение, така и върху учебната среда на останалите ученици. Това е продиктувано от факта, че в заповедта се съдържа цифрово изписване на нормите, конкретните точки и словесно изписване на цитираните разпоредби, но реално не става ясно коя конкретно постъпка на жалбоподателя, от общо четири, за които са направени бележки, на коя конкретно норма от ЗПУО съответства.

В заповедта е посочено, че действията извършени от М. С., следва да бъдат квалифицирани като нарушение на задълженията по чл. 172, ал. 1, т. 1, т. 9, т. 10, т. 11 и т. 12 ЗПУО. От текста на т. 1 от цитираната разпоредба се установява, че касае задължението ученикът да присъства и да участва в учебните часове и занимания. А посоченото в т. 11 се установява, че касае задължението ученикът да не възпрепятства със своето поведение и постъпки нормалното протичане на учебните часове. Конкретизирано е в заповедта, че тези действия съответстват и на чл. 68, т. 2, т. 15 и т. 19 ПУД. Съобразно т. 2 от ПУД, учениците в 09. ФЕГ нямат право да възпрепятстват с думи и/или действия работата на учителите и служителите при изпълнение на служебните им задължения. От приложените извадки от електронния дневник се установява, че на М. С. са налагани бележки от началото на учебната 2025/2026 година, както следва: на 25.09.2025 г. от В. М. - ученикът рита волейболна топка и използва мобилен телефон в час, на 09.10.2025 г. от В. М. - ученикът седи върху тенис масата, на 09.03.2026 г. от И. Д. - ученикът пречи на дисциплината и не следи работата в часа и на 10.03.2026 г. от И. М. - ученикът употребява енергийна напитка в училище. Т.е. от доказателствата по делото няма данни, а и твърдения, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си да присъства и да участва в учебните часове и занимания, както и да е възпрепятствал с думи и/или действия работата на учителите и служителите при изпълнение на служебните им задължения. Не е посочена относимата правна норма, която се предполага, че е нарушена с действията - ученикът седи върху тенис масата и ученикът рита волейболна топка в час по физическо. Оттук следва обоснован извод, че е налице несъответствие между посочените за извършени нарушения и посочените за нарушени правни норми. Това несъответствие създава неяснота по отношение на разбирането на административния орган относно извършените нарушения, както и неговата воля за какво именно нарушение желае да санкционира ученика. С оглед на санкционния характер на настоящото административно производство, по което е издадена и процесната заповед, административният орган е следвало да конкретизира административното нарушение в рамките на закона и да посочи точната правна норма, която да съответства на установеното нарушение. Спазването на формалните изисквания при издаване на процесната заповед е гаранция за ефективно упражняване на правото на защита на

санкционираното лице и обезпечава надлежното упражняване на съдебния контрол при проверка на фактическите обстоятелства, установяващи елементите от състава на конкретното нарушение. Посочването на неправилна правна квалификация или липсата на такава води до незаконосъобразност на акта и е самостоятелно основание за отмяна.

Освен това, от свидетелските показания и от обясненията на жалбоподателя се установи, че бележката, че седи върху тенис масата в част по физическо, е нанесена в електронния дневник от учителя по физическо, но действието е възприето от друг учител в гимназията, а не от учителя по физическо на жалбоподателя. В този смисъл възниква въпроса къде е бил учителя по физическо на жалбоподателя в часа по физическо и дали изобщо това действие от страна на ученика е извършено действително в часа по физическо или в междучасието.

Като не е изложил конкретни мотиви относно проявенията на поведението на ученика, административният орган не е обосновал упражняването на предоставеното му правомощие в съответствие с целта на закона. Предвид изложеното, обжалваната заповед е постановена при съществено нарушение на административнопроизводствени правила относно съдържанието ѝ, както и при несъответствие с целта на закона. Непосочването на мотиви относно поведението на ученика, възприето като нарушение на правилата, съставлява нарушение на изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и лишава съда от възможност да установи дали актът, в тази му част, е в съответствие с целта на закона - чл. 146, т. 5 от АПК, налице е порок, обосноваващ незаконосъобразност на оспореното решение.

Освен това, настоящият съдебен състав намира, че не е спазен и реда за налагане на санкция, тъй като по делото липсват категорични доказателства за предприетите мерки за въздействие върху поведението на ученика. Съгласно разпоредбата на чл. 199 от ЗПУО за неизпълнение на задълженията, определени в този закон, в нормативните актове по неговото прилагане и в правилника за дейността на училището, след изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на учениците, може да се налагат изброените в разпоредбата санкции. От анализа на посочената разпоредба се установява, че задължителна предпоставка преди налагане на санкция на ученик е изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение. От текста на тази разпоредба на закона се вижда, че целта, смисъла и духа на закона е не да се наложи санкция на всяка цена, а напротив, да се направи опит да бъде превъзпитано детето, като се въздейства върху последващи подобни прояви. Санкциите се налагат като крайна мярка и налагането им не следва да е самоцел. Това има своята житейска логика, свързана с това, че законът регламентира работата на педагогическия персонал с деца по смисъла на ЗЗДет. Това са подрастващи, които в този момент формират характера си, изграждат се като личности, формират ценностната си система. И функцията на възрастните, в това число и педагогическия персонал, е да ги подпомага и насочва в правилната посока, в този процес по себеосъзнаване. Целта на закона не е за всяко нарушение да се наложи наказание, а да се направи опит да се въздейства върху поведението на децата, с цел те да осъзнаят грешките си и да не ги допускат в бъдеще. И едва след като тези опити не дадат резултат, тогава да се пристъпи към налагане на санкции. Не случайно законът не борави с термина „наказание“, а използва понятието „санкция“, за да може евентуалното налагане на санкция да не окаже негативно въздействие върху психиката на децата. Водещо при работата с деца е запазване, развитие и укрепване на психиката им. Водеща е особената грижа към децата, към които следва да се подхожда със специално внимание. В изложението по-горе смисъл е категоричната съдебна практика, която държи сметка най-напред за предприетите мерки за въздействие върху проблемното поведение на децата, и едва след това за наложената санкция. В този смисъл решение № 10065 от 22.07.2020 г.

по адм. д. № 9021/2019 г., VII отд. на ВАС, решение № 2419 от 19.02.2019 г. по адм. д. № 7100/2018 г., VII отд. на ВАС и др.

По делото липсват доказателства да са предприети адекватни действия за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на ученика. Съобразно разпоредбата на чл. 45 от НПО, за преодоляване на проблемното поведение на детето или ученика и за справяне със затрудненията му с приобщаването в образователния процес и в институционалната среда, с участието му в дейността на институцията и с поведенческите му прояви се прилагат една или повече от следните дейности за въздействие върху вътрешната мотивация: 1. обсъждане между ученика и класния ръководител с цел изясняване на възникнал проблем и получаване на подкрепа за разрешаването му; 2. използване на посредник при решаване на конфликт в училище; 3. консултиране на детето или ученика с психолог/педагогически съветник; 4. създаване на условия за включване на ученика в група за повишаване на социалните умения за общуване и за решаване на конфликти по ненасилствен начин; 5. насочване на детето или ученика към занимания, съобразени с неговите потребности; 6. индивидуална подкрепа за ученика от личност, която той уважава (наставничество); 7. участие на ученика в дейности в полза на паралелката или училището, включително определяне на възможности за участие на ученика в доброволчески инициативи; 8. други дейности, определени в правилника за дейността на институцията. Идентично е и разписаното в нормата на чл. 186, ал. 1 от ЗПУО. В нормата на чл. 46, ал. 1 от НПО е посочено, че дейността по чл. 45, т. 1 се прилага в случай на необходимост от изясняване на възникнал конкретен проблем. Според ал. 2 от същата разпоредба, класният ръководител осъществява разговор с ученика за установяване на причините, довели до възникването на проблема, при спазване на етичния кодекс на училищната общност, а в ал. 3 е разписано, че в резултат от дейността по ал. 2 класният ръководител съвместно с ученика определя дейности, които да доведат до преодоляване на проблема. В настоящия случай, преди да бъде наложена санкцията са използвани само 2 от възможностите - разговор с класен ръководител и разговор с педагогически съветник, които обаче не са част от конкретната процедура по налагане на санкция. Същите са осъществени около четири месеца преди стартиране на процедурата, а план за въздействие пък е изготвен едва след издаване на процесната заповед, вместо преди това. Видно от представения по делото план за въздействие върху вътрешната мотивация и преодоляване на проблемното поведение, изготвен след издаване на процесната заповед, в него изрично е посочено, че ученикът тренира футбол, т.е. приоритетно е било в случая насочването на ученика към занимания, съобразени с неговите потребности, като част от дейностите по мотивация и преодоляване на проблемното поведение. Т.е., в настоящия случай няма достатъчно данни по делото да са изчерпани всички мерки за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на ученика, които да не са дали резултат, поради което да се премине към налагане на санкция.

Налагането на санкция спрямо ученик, не следва да е самоцел, а следва да преследва конкретна и легитимна цел. Принципът за непременно налагане на санкция на ученик с проблемно поведение, не може да бъде възприет за единствен и правилен, тъй като с налагането на санкция, ако има проблем, той не се решава автоматично. Това дори може да има негативен ефект, като засили проблемното поведение на ученика. Обществото и училищната институция в частност, носят отговорност за полагане на грижи и възпитание към учениците. В този смисъл с ученик с проблемно поведение следва да се работи продължително, сериозно и отговорно, за да може той, предвид неизградения му характер, да възприема с необходимата сериозност и отговорност поведението си. Такива данни по делото не се съдържат. От доказателствата по делото, а и от посоченото в заповедта се установява, че е проведена среща на ученика с психолог/педагогически

съветник и с класен ръководител, но не е представен нито план за работа с ученика, нито доказателства какъв е напредъкът от него. Т.е., от събраните по делото доказателства съдът намира, че работата с психолога и класния ръководител е формално извършена, за да бъде изпълнена процедурата. Но дори и с тези две действия, процедурата не е изпълнена, тъй като родителят не е бил част от тази процедура и не е участвал при формулирането на дейностите, които биха могли да укажат ефективно въздействие върху поведението му.

Предвид изложеното по-горе, налице са отменителни основания, поради което и оспорената заповед на директора на 09. Френска езикова гимназия „А. Дьо Л.“ за налагане на санкция на М. С. С., ученик в 10 „д“ клас за учебната 2025/2026 г. „забележка“ за срок до края на учебната 2025/2026 г. следва да бъде отменена.

По разноските:

На жалбоподателя се дължат разноски, предвид изхода на делото. Процесуалният представител на жалбоподателя е направил искане за присъждане на разноски по представен списък, в размер на държавна такса в размер на 5,11 евро /10 лв./ и адвокатско възнаграждение. По делото е представен сключен договор между жалбоподателя и адв. Б., като процесуалното представителство е уговорено по реда на чл. 38, ал. 1, т.3 от Закона за адвокатурата, във вр. с чл. 38, ал. 2 от ЗАдв., поради което ответникът следва да заплати на адв. Б. минималното възнаграждение от 1000 лева /511,29 евро/, определено в чл. 8, ал. 3 от Наредбата за възнаграждения за адвокатска работа. Поради което на жалбоподателя се дължат разноски в размер от 5,11 евро, а на адвокат Б. възнаграждение в размер на 511,29 евро.

С оглед изхода на спора, разноски на ответника не се дължат.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 59 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № 793/26.03.2026 г., поправена със Заповед № 841/14.04.2026 г., издадена от директора на 09. Френска езикова гимназия „А. Дьо Л.“, с която на М. С. С. е наложена санкция „забележка“, на основание чл. 259, ал. 1, вр. чл. 199, ал. 1, т. 1, вр. чл. 205, ал. 1, вр. чл. 203, ал. 1, т. 1 от ЗПУО.

ОСЪЖДА 09. Френска езикова гимназия „А. Дьо Л.“ **ДА ЗАПЛАТИ** на М. С. С., ЕГН [ЕГН], действащ със съгласието на законен представител С. Т. С. - баща, ЕГН [ЕГН], сумата от 5,11 евро /пет евро и единадесет цента/ разноски по делото.

ОСЪЖДА 09. Френска езикова гимназия „А. Дьо Л.“ **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат К. Н. Б., САК, възнаграждение в размер на 511,29 евро /петстотин и единадесет евро и двадесет и девет цента/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: